

Arrest

nr. 236 863 van 15 juni 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. VANNEUVILLE
Catharina Lundenhof 9/13
2660 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 23 januari 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 februari 2020 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. VANNEUVILLE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 mei 2017 legt verzoeker samen met mevr. S.A., van Belgische nationaliteit, een verklaring van wettelijke samenwoning af te Antwerpen.

Op 13 augustus 2019 doet verzoeker een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, op grond van de wettelijke samenwoning met mevr. S.A.

Op 23 januari 2020 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 24 januari 2020. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13.08.2019 werd ingediend door:

*Naam: H. Voorna(a)m(en): W. Nationaliteit: Pakistan Geboortedatum: (...)1989
Geboorteplaats: Gujrat Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 20.08.2018 gezinshereniging aan met zijn aangehaalde feitelijke partner, zijnde V.d.V. S, van Belgische nationaliteit, met rijksregisternummer (...), op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat ‘de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie’.

De referentiepersoon doet een beroep op artikel 21 VWEU en richtlijn 2004/38/EG of het recht op vrij verkeer van personen binnen de Europese Unie.

Gelet dat artikel 21 VWEU bepaald dat ‘iedere burger van de Unie heeft het recht vrij op het grondgebied van de lidstaten te reizen en te verblijven, onder voorbehoud van de beperkingen en voorwaarden die bij de Verdragen en de bepalingen ter uitvoering daarvan zijn vastgesteld’.

Gelet dat het Europese Hof van Justitie in zijn arrest van 12 maart 2014 stelt dat:

‘Wanneer er in geval van een daadwerkelijk verblijf van een burger van de Unie in het gastland krachtens en onder eerbiediging van artikel 7, leden 1 en 2, van richtlijn 2004/38, aldaar een gezinsleven is opgebouwd of bestendig, vereist de nuttige werking van de rechten die de betrokken burger van de Unie aan artikel 21, lid 1, VWEU ontleent, dat het gezinsleven dat deze burger in het gastland heeft geleid, kan worden voortgezet bij diens terugkeer in de lidstaat van zijn nationaliteit, middels de toekenning van een afgeleid verblijfsrecht aan het betrokken familielid dat derdelander is. Zonder een dergelijk afgeleid verblijfsrecht zou deze burger van de Unie er immers van worden weerhouden de lidstaat van zijn nationaliteit te verlaten om zijn recht uit te oefenen om krachtens artikel 21, lid 1, VWEU in een andere lidstaat te verblijven, omdat hij niet de zekerheid heeft dat hij in zijn lidstaat van oorsprong een gezinsleven met zijn naaste verwanten dat hij in het gastland heeft opgebouwd of bestendig, kan voortzetten (zie in die zin arresten Eind, punten 35 en 36, en lida, punt 70).’

Uit dit arrest volgt dat de referentiepersoon enerzijds dient aan te tonen dat zij in Griekenland verbleef krachtens en volgens de bepalingen van richtlijn 2004/38/EG inzake een verblijfsrecht van meer dan drie maanden (werknemer, zelfstandige, student, beschikker voldoende bestaansmiddelen), en anderzijds dient te bewijzen dat zij in Griekenland een gezinsleven heeft opgebouwd of bestendig met betrokkene.

Er wordt door de referentiepersoon een uittreksel uit haar rijksregister voorgelegd waaruit blijkt dat zij vanaf 22.01.2013 tot 7.08.2015 was uitgeschreven naar het buitenland (Griekenland).

Echter, uit deze gegevens blijkt niet of en op welke basis de referentiepersoon een effectief verblijfsrecht verkregen heeft. Bijgevolg is niet afdoende aangetoond dat de referentiepersoon in Griekenland verbleef krachtens een verblijfsrecht van meer dan drie maanden als werknemer, zelfstandige, student of beschikker voldoende bestaansmiddelen, zoals bepaald in richtlijn 2004/38/EG (artikel 7, leden 1 en 2).

Uit de voorgelegde documenten blijkt tevens niet dat betrokkene en de referentiepersoon op hetzelfde adres in Griekenland woonachtig waren. Bijgevolg is niet afdoende aangetoond dat betrokkene en de referentiepersoon in Griekenland een gezinsleven hebben opgebouwd of bestendig.

De referentiepersoon kan dan ook geen beroep doen op artikel 21 VWEU en richtlijn 2004/38/EG of het recht op vrij verkeer van personen binnen de Europese Unie.

Betrokkene kan bijgevolg geen aanvraag gezinshereniging indienen in functie van de referentiepersoon op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.”

2. Over de rechtspleging

2.1 Artikel 39/72 *juncto* artikel 39/81 van de van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

De verwerende partij heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd. Dit wordt niet betwist ter terechtzitting.

2.2 Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 40bis, § 2 en 62 van de vreemdelingenwet, van het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“In de bestreden beslissing werden de voorliggende feitelijke gegevens niet op de juiste wijze weergegeven, niet correct beoordeeld en werd aldus op een onredelijke wijze tot het bewust besluit gekomen.

De gegeven motivering is bijgevolg niet afdoende vermits zij noch duidelijk, noch juist, noch pertinent, noch concreet, noch precies, noch volledig is.

De beslissing werd niet op een zorgvuldige wijze voorbereid en berust op de foutieve interpretatie van feitelijke en wettelijke gegevens voorhanden in het dossier.

Ten onrechte wordt in de bestreden beslissing gemeld dat:

- Verzoeker een verblijfsrecht aangevraagd heeft op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980 op de 1ste pagina van de bestreden beslissing om vervolgens op de tweede pagina van de bestreden beslissing te vermelden dat verzoeker een verblijfsrecht aangevraagd heeft op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 ;

- Verzoeker een feitelijke partner heeft genaamd, 'V. d. V. Steve' hebbende de Belgische nationaliteit, met rijksregisternummer (...);

- Dat uit het uittreksel uit het rijksregister van zijn partner zou blijken dat zij uitgeschreven was naar het buitenland (Griekenland) vanaf 22.01.2013 tot 07.08.2015;

Enz...

Doch echter, de bijlage 19ter die werd afgeleverd aan verzoeker vermeldt zeer duidelijk dat de aanvraag gezinshereniging werd ingediend op basis van artikel 40bis van de vreemdelingenwet:

De bijlage 19ter vermeldt zeer duidelijk:

"De betrokkene heeft zich bij het gemeentebestuur aangeboden om een aanvraag tot verblijf in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Europese Unie in te dienen in zijn hoedanigheid van: gezinshereniging met een Belg die op basis van zijn recht op vrij verkeer meer dan drie maanden in een andere lidstaat van de Europese Unie verbleven heeft - echtgenoot/ partner van S., A., (...).

(...)

De bloed- of aanverwantschapsband of het partnerschap met de burger van de Unie werd bewezen door middel van de verklaring van wettelijke samenwoning." (bijlage 4)

De bijlage 19ter vermeldt dus geenszins een feitelijk partnerschap, noch een de heer Steve (...) als partner.

Eveneens de bijhorende stukken bij de aanvraag bevatten de verklaring van wettelijke samenwoning zoals vermeld wordt op de bijlage 19ter.

Van een overheid mag men toch verwachten dat deze zorgvuldiger te werk gaat! !

Bovendien, vindt men in het dossier het uittreksel rijksregister dat verzoeker heeft overgemaakt van diens partner, mevrouw A. S. waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing, doch eveneens dit document leest men niet correct want:

- Men heeft niet door dat dit gaat om een andere persoon, m.n. niet over Steve (...) maar over mevrouw S., A.;

- Bovendien blijkt uit dit uittreksel register dat de duurzame partner van verzoeker niet verbleven heeft in Griekenland vanaf 22.01.2013 doch vanaf 12.11.1993 (!)

Al deze fouten kan men niet afschilderen als materiële vergissingen!

Men gaat er o.a. van uit dat de aanvraag gedaan werd op basis van een ander wetsartikel (er worden zelfs twee foutieve juridische basissen vermeldt in de bestreden beslissing) en op basis van een andere partner.

Dit zijn geen materiële vergissingen niet meer!

Uit de bestreden beslissing blijkt zeer duidelijk dat verweerder onzorgvuldig te werk gegaan is bij het nemen van de bestreden beslissing.

De beslissing werd niet op een zorgvuldige wijze gemotiveerd en is derhalve niet afdoende.

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de inhoud van de beslissing en de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat een beroep in te stellen waarover hij beschikt.

De materiële motiveringsplicht waaraan moet voldaan worden bij het nemen van de bestreden beslissing impliceert dat dit besluit gedragen moet zijn door motieven die zowel feitelijk als juridisch correct zijn, wat in casu niet het geval is.

Noch feitelijk worden in casu de juiste feitelijke elementen in overweging genomen, noch juridische aangezien men meent dat de aanvraag gedaan werd op basis van een ander wetsartikel, m.n. artikel 47/1, 1° en eveneens op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 in één en dezelfde bestreden beslissing in plaats van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980.

Gezien het halfslachtig, onzorgvuldig onderzoek van verwerende partij wordt het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

Dat de bestreden beslissing de beginselen van behoorlijk bestuur derhalve schendt. De motivering van de bestreden beslissing kan geenszins afdoende genoemd worden en houdt een schending in van de

motiveringsplicht waaraan de verwerende partij als administratief bestuur aan onderworpen is. De opgegeven motieven kunnen de bestreden beslissing niet schragen.

De bestreden beslissing meent eveneens dat:

"Uit de voorgelegde documenten blijkt tevens niet dat betrokkene en de referentiepersoon op hetzelfde adres in Griekenland woonachtig waren. Bijgevolg is niet afdoende aangetoond dat betrokkene en de referentiepersoon in Griekenland een gezinsleven hebben opgebouwd of bestendig."

Eveneens dit volgt uit een onzorgvuldige lezing van de stukken in het administratief dossier.

Het arrest gewezen door het Hof van Beroep Antwerpen, afdeling Antwerpen dat werd toegevoegd aan de aanvraag dat kracht van gewijsde heeft, vermeldt zeer duidelijk dat verzoeker en diens partner elkaar hebben leren kennen in Griekenland, (bijlage 2)

Bijgevolg is dit middel ernstig.

Besluit

De verwerende partij maakt zich met de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, betekend aan verzoeker op datum van 24 januari 2020, schuldig aan schending van art. 40bis §2 en art. 62 van de vreemdelingenwet, het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Bijgevolg is dit middel ernstig."

3.2 De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 13 augustus 2019 een verblijfskaart heeft aangevraagd van een familielid van een burger van de Unie. De bijlage 19ter bevat de vermelding dat verzoeker de aanvraag indient, in functie van zijn duurzame relatie met mevr. S.A., van Belgische nationaliteit. Hij legt een verklaring van wettelijke samenwoning voor, afgelegd op 3 juni 2019. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker en mevr. S.A zich reeds op 9 mei 2017 hadden aangeboden bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen om een verklaring van wettelijke samenwoning af te leggen. Omwille van indicaties van een schijnsamenwoning werd het dossier overgemaakt aan de procureur des Konings te Antwerpen die op 15 september 2017 een negatief advies verstrekte. De ambtenaar van de burgerlijke stand weigerde vervolgens over te gaan tot de opname van de verklaring van wettelijke samenwoning in het bevolkingsregister. Tegen deze weigeringsbeslissing werd beroep ingediend bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen die het beroep ontvankelijk en gegrond verklaarde. De beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand werd vernietigd en de ambtenaar was gehouden om de verklaring van wettelijke samenwoning

afgelegd op 9 mei 2017 in het bevolkingsregister te vermelden. Tegen het vonnis werd hoger beroep ingediend bij het hof van beroep dat bij arrest van 27 mei 2019 bevestigde dat de verklaring van wettelijke samenwoning van 9 mei 2017 in het bevolkingsregister dient te worden vermeld.

Los van de vraag of de vermelding in de bestreden beslissing van V.d.V. Steve, als zijnde de partner van verzoeker, een materiële vergissing betreft, stelt de Raad, samen met verzoeker vast, dat hij geen aanvraag heeft ingediend met toepassing van artikel 47/1, 1° van de vreemdelingenwet. De aanvraag diende met toepassing van artikel 40bis, § 2, 2° van de vreemdelingenwet te worden onderzocht. Ook de verwijzing in de bestreden beslissing naar het verblijf van zijn Belgische partner in Griekenland, waarbij overigens volgens verzoeker verkeerde data worden vermeld in verband met de periode van haar verblijf in Griekenland, is *in casu* niet dienstig, nu verzoeker geen gezinsleven met de Belgische partner heeft uitgebouwd in Griekenland.

Verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat het bestuur onzorgvuldig is te werk gegaan bij de voorbereiding van de beslissing en dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier niet deugdelijk zijn onderzocht, nu er melding wordt gemaakt van een andere naam als partner van verzoeker, ten onrechte toepassing werd gemaakt van artikel 47/1, 1° van de vreemdelingenwet bij de beoordeling van de relatie en de verwijzing naar het verblijf in Griekenland van zijn partner niet dienstig is. Verzoeker stelt terecht dat de motieven in de bestreden beslissing, zowel juridisch als feitelijk niet correct zijn.

Ter terechtzitting verontschuldigt de raadsman van de verwerende partij zich namens de Belgische Staat voor de eventuele vergissingen die er zijn gebeurd in dit dossier.

De materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel worden geschonden in het licht van artikel 40bis, § 2, 2° van de vreemdelingenwet.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 23 januari 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend twintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN